

højet. Nu hævder Overarkitekten overfor mig under de Samtaler, jeg har haft med ham om dette Forhold — og jeg nærer ikke Tvivl om Rigtigheden af hans Udsagn —, at denne Skrivelse har han ikke set, den har forstuet sig mellem Papperne, og han har først set den nu, da Sagen er draget frem. Det er selvfølgelig en grov Uorden paa et Kontor, at sligt har kunnet finde Sted, og det er blevet paa det skarpeste paataalt overfor Overarkitekten, som selvfølgelig har Ansvaret for det Kontor. Overarkitekten tænker ikke mere paa Bevillingsspørgsmaalet, men gaar i Maj Maaned 1920 i Gang med at udarbejde Tegningerne til Møblerne. Udbydelser sker saa i Begyndelsen af August, og Tilbudene kommer ind noget senere. Ved Skrivelse af 17. August gør man Indstilling fra Overarkitektens Kontor angaaende Møblerne. Nu træffer det sig saa uheldigt — det er fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at der var en Række af sammenstødende uheldige Forhold —, at Overarkitekten havde Ferie fra 15. Juli til 16. August 1920, og Indstillingen foretoges af hans Souschef, Arkitekt Seest. Der er ingen Tvivl om, at Arkitekt Seest, som har gjort Indstillingen til Baneafdelingen om Anskaffelsen af Møblerne, har følt sig fuldstændig overbevist om, at der ikke var noget i Vejen med Bevillingsspørgsmaalet, naar Overarkitekten var gaaet i Gang med Tegningerne, og man var gaaet til Udbydelsen. Saa kom Sagen til Baneafdelingen. Dennes Leder, Direktør Raben, havde ogsaa Ferie paa den Tid, og Kontorchef Bülow var fungerende Banedirektør. Han faar denne Indstilling og ser, at de laveste Tilbud er indstillede. Han mener saa, at det hele er i Orden og approberer Tilbudene.

Saaledes er det gaaet til. De to, som har Ansvaret for, at man er gaaet til at anskaffe disse Møbler uden at have sikret sig den fornødne Bevilling og uden at have været hos Ministeren om det, er efter de Undersøgelser, jeg har kunnet anstille om dette Forhold, Overarkitekten, Professor Wenck, og Kontorchef Bülow. Jeg lægger ikke Skjul paa, at Hovedansvaret for det, der er sket, efter min Mening falder paa Overarkitekten. Det er for saa vidt beklageligt, og det gør mig ondt for Professor Wenck. Han er nu fyldt 70 Aar og skal tage sin Afsked til Efteraaret. Han har staaet i Statsbanernes Tjeneste i over 30 Aar, og man kan mene om ham, hvad man vil, om han har været billig, eller at han har været

dyr, saa er han i alle Tilfælde en Mand, som har gjort overordentlig meget for at skaffe smukkere Bygninger frem ved Statsbanerne, end man havde i tidligere Tid, og han er tillige en Mand, som er anset indenfor sine Fagfællers Kreds. Det er beklageligt, at et saadant Uheld skal ramme ham ved Slutningen af hans Embedsbane. Det er blevet tilkendegivet ham mundtlig, og det er blevet tilkendegivet ham skriftlig fra Ministeriets Side, at man beklager den Tilsidesættelse af Bevillingsmyndigheden, som har fundet Sted her, og jeg tror, at vi gennem de Forhandlinger, der har fundet Sted om disse Forhold med de forskellige indenfor Statsbanernes Ledelse, vil være sikrede imod, at sligt finder Sted i Fremtiden.

Forinden jeg forlader Jernbaneskolen, maa jeg sige en Ting til. Det er med Hensyn til Undervisningen. Det var vist Ordføreren (N. Johan Laursen) og ligeledes det ærede Medlem Hr. Pitzner, der drog dette Spørgsmaal frem. Det er fuldstændig rigtigt, at Forholdet er saaledes for Statsbanernes Vedkommende, at Eleverne i den Tid, de er paa Kursus, faar deres Løn og fri Undervisning og tillige Kosten. Jeg har benyttet Lejligheden til at lade undersøge, hvorledes det stiller sig ved de andre Etater. For Postvæsenets Vedkommende er Forholdet det, at de, som deltager i Fagprøverne for Postbudpersonalet og for Postvæsenets Embedsklasse, er som Regel oppe ved 30 Aar og ofte gifte, og de faar almindelige Dag- og Timepenge, naar de er paa Kursus, foruden deres Løn, medens de yngre af Postembedsklassen faar 3 Kr. pr. Dag. De, der bor i København, faar ikke noget ud over deres Lønning. For Statsbanernes Vedkommende betyder dette ikke noget, fordi der ved de københavnske Stationer ikke er Elever; alle de Elever, som kommer paa Jernbaneskolen, kommer altsaa ikke fra København, men fra Provinsen. For Telegrafvæsenet er Forholdet anderledes. Telegrafvæsenets Elever uddannes dels i København, dels i Fredericia, og der bruger man den Fremgangsmaade, naar Eleverne skal paa Skole i København eller i Fredericia, at de forsettes til København eller Fredericia og hverken faar udbetalt Dagpenge eller andet, men faar deres Lønning. Det kunde vist være rigtigt at faa nogenlunde ensartede Forhold paa dette Omraade indenfor Etaterne.

Med disse Bemærkninger skal jeg forlade Jernbaneskolen og saa til Slut takke